

In dankbare herinnering aan

MARIA E.W. VAN DER WAGT

27 september 1913

15 januari 1993

Sedert 25 januari 1978 weduwe
van W.A.C. SCHELLEKENS

Heel haar leven stond in het teken van zorgzaamheid; of dat nu voor haar veel te vroeg gestorven echtgenoot was, voor haar kinderen of kleinkinderen. Maar ook in bijzondere mate voor de zieke en behoeftige medemens. Altijd had moeder open oor en oog voor anderen en zij cijferde zichzelf daardoor nogal eens weg.

Vanaf haar komst uit Nijmegen naar Den Bosch richtte zij haar aandacht op de zieken in het Groot Ziekengasthuis, en juist tijdens de oorlog kon zij voor menig zieke gevangene enige verlichting brengen door -weliswaar op illegale wijze- de patiënt zeker voor te stellen dan in werkelijkheid. Daarnaast trad ze veelvuldig op als koerierster tussen

"kringen" in Den Bosch en het gijzelaarskamp Haaren. Nooit heeft zij van enige dank voor deze oorlogsinzet willen weten.

Haar huis stond altijd open voor iedereen en ze was een perfecte gastvrouw voor velen.

Pas in de laatste maanden werd het haar door haar ziekte wat teveel en moest ze zich beperken in haar sociale contacten. Maar tot op haar ziekbed wist ze de vriendschap te onderhouden en waardeerde ze bezoek, ook al besepte ze dat het zeker om een afscheid ging.

De berusting die moeder uitstraalde, ondanks haar korte, maar fatale ziekte was ongelooflijk. Het rotsvaste vertrouwen echter dat zij had in haar oudstadsgenoot Pater Titus Brandsma steunde haar moed om de dood zonder klagen en zonder angst te aanvaarden. Toch bleef zij ook in die laatste veertien dagen wie zij was: een moeder, vol zorg voor de kinderen en kleinkinderen. Rustig regelend vanaf het ziekbed dacht zij aan de nabije toekomst: alles moest zo goed mogelijk kunnen doorgaan wanneer zij er niet meer zou zijn.

Op dinsdag 19 januari hebben we rond haar lichaam het afscheid gevierd in haar geliefde Sint-Cathrikerk. Met velen hebben we haar daarna begeleid naar haar laatste rustplaats bij vader op het kerkhof te Orthen.

Graag blijven we haar herinneren met één van haar laatste, maar typisch moederlijk gedachten:

"Blijf de band met elkaar bewaren!"